

На підставі наведеного, наявні усі підстави констатувати, що правовим наслідком спливу строку давності притягнення до відповідальності у Молдові є невинуватість особи у його вчиненні. Відмінними у правовому регулюванні є види строків та правопорушень до яких вони застосовуються, правові наслідки їх спливу у формі звільнення від відповідальності. Спільним залишається невелика тривалість та відсутність інституту зупинення перебігу, віднесеність до підстав виключення провадження у справі.

Література

1. Русанова В. Б. Розвиток інституту судового оскарження постанов у справах про адміністративні правопорушення: досвід пострадянських держав / В. Б. Русанова // Трибуна молодого науковця: Вісник академії митної служби України. – 2013. – № 1 (10). – С. 136–142. – (серія «Право»).

2. Сосна Б. Про деякі проблеми застосування адміністративної відповідальності за правопорушення проти громадського порядку і громадської безпеки / Б. Сосна, В. Драгомир // Закон и жизнь. – Кишинів, 2010. – № 3. – С. 13–17.

3. О Правонарушениях: Кодекс Республики Молдова № 218 от 24 октября 2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lex.justice.md/ru/330333/>

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 р. № 8073-X [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KD0005.html

УДК 341.232.2:336.227

Фединець Р. В., аспірант,
Кубальський В. Н., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АСИМЕТРИЧНА ПРИРОДА ЗЛОЧИНУ ТЕРОРИЗМУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Існує необхідність аналізу злочину тероризму з точки зору асиметричної і конфліктної природи сучасних міжнародних економічних відносин та впливу на неї механізмами міжнародного економічного права. Світ вступив в епоху глобалізації. Деякі вчені під глобалізаційними процесами розуміють, по суті, інституціалізацію ринку [1]. Світові кризи призводять до процесу реструктурування, а також загострюють розподіл влади і нерівність між людьми. Одночасно зростають протиріччя і всередині світової системи.

В світовій системі відбувається примноження і загострення конфліктів, адже така світова система породжує неймовірні багатства, але разом з тим і неймовірну бідність. Асиметрія в системі світового господарства виступає визначальним фактором загострення суспільно-політичної обстановки в

найбільш вразливих регіонах. Соціальне напруження в останніх, відтак, знаходить своє крайнє вираження в протестах, в тому числі збройних. Крайньою формою таких збройних протестів часто є терористичні акти.

В Хартії економічних прав і обов'язків держав, документі який мав на меті формування міжнародно-правових основ сучасного регулювання економічних відносин держав, йдеться, зокрема, про те, що Генеральна Асамблея ООН приймає до уваги «необхідність створення умов, які б дозволили добитися подальшого розширення торгівлі і інтенсифікації економічного співробітництва між державами» [2].

Одним з негативних наслідків глобалізаційних процесів є зростання різниці у доходах між багатими і бідними країнами. «Асиметрію, яка існує по відношенню до ступеня розвитку регулювання послуг в різних країнах, особливу потребу країн, що розвиваються на реалізацію ...права» - а саме «..систему принципів і правил для торгівлі послугами з метою розширення такої торгівлі на умовах транспарентності і поступової лібералізації і як засіб економічного зростання всіх торгових партнерів і розвитку країн, що розвиваються» – визнала ВТО в Преамбулі Генеральної угоди по торгівлі послугами [3]. І хоча механізм подолання такої асиметрії міститься в документах ВТО, проте він є недієвим, адже на практиці вона (асиметрія) існує і прогресує.

Погіршення соціального і економічного рівнів розвитку, а також постійне і зростаюче погіршення рівня життя населення створює умови для виникнення і ескалації збройних конфліктів. В тому числі і терористичних актів. Нова якість міжнародної взаємозалежності і кооперації дозволяє вести мову про асиметричність економіки в епоху глобалізації – як про новий феномен сучасності.

Міжнародне право декларує принципи рівності між державами, але вони існують лише *de jure*, в той час як *de facto* принципи не працюють. Генеральна Асамблея ООН на своїй 39 сесії в Резолюції «Зміцнення довіри в міжнародних відносинах» заявила про своє переконання в тому що, «стабільний глобальний розвиток неможливий без покращення економічного положення країн що розвиваються, яке залежить також від структурної перебудови міжнародної фінансової і торгової системи і від закріплення довіри між всіма державами і їх економічних відносинах» [4]. На практиці покращення економічного становища країн, що розвиваються, фактично не відбувається.

Парадокс полягає в тому, що міжнародне право не бачить міжнародну економічну складову збройних конфліктів, воєн, актів тероризму. Терористичний результат глобального соціального конфлікту, спричиненого, в тому числі, глобалізаційними економічними процесами,

є вираженням асиметричності системи сучасних міжнародних економічних відносин [5]. Міжнародне економічне право реально не відповідає на виклики міжнародних економічних відносин – безпосереднього предмету свого регулювання. Основними векторами спрямування нормотворчих і правозастосувальних зусиль в міжнародному праві були і залишаються виконавці і учасники збройних конфліктів. Причини виникнення і загострення таких конфліктів (нерівність і асиметрія міжнародних економічних відносин, невиконання основоположних принципів міжнародного права, які покликані встановлювати справедливий міжнародний економічний порядок) залишаються поза межами правового поля.

Міжнародне право напрацювало стандарти і норми, які мають виконуватись і таким чином забезпечувати рівномірний і гармонійний розвиток всіх країн, поглиблення економічної співпраці між країнами. Але на практиці вигоди від економічної глобалізації розподіляються нерівномірно.

Асиметрія в системі світового господарства, що склалася під впливом глобалізаційних процесів, є економічною першопричиною виникнення збройних конфліктів, в тому числі і злочину тероризму. Ця асиметрія проявляється саме в міжнародній економіці, вона може бути усунена лише юридичними способами, тобто, інструментами міжнародного економічного права. Проте спостерігається ігнорування державами існуючих норм міжнародного економічного права і невідповідність останнього викликам глобалізації і її впливу на міжнародні економічні відносини. Міжнародне економічне право, сформоване фактично після закінчення Другої світової війни, не відповідає сучасним реаліям міжнародних економічних відносин. Міжнародне право залишає поза межами свого правового поля економічні причини і підґрунтя збройних конфліктів.

Отже, наведене дозволяє дійти загального висновку про те, що лише вирішення проблеми асиметричності міжнародних економічних відносин правовими методами здатне призвести до деескалації соціальної напруги, як основної причини виникнення збройних конфліктів, а також злочинів тероризму – як крайніх виявів протесту проти негативних наслідків глобалізації цих процесів.

Література

1. Уткин А. И. Глобализация: процесс и осмысление / А. И. Уткин. – М.: Логос, 2001. – 253 с.
2. Хартія економічних прав та обов'язків держав ООН, 12.12.1974 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_077

3. Додаток 1 В, Генеральна угода по торгівлі послугами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wto.kz/documents/Files/rus/pril1%D0%92.pdf>
4. 104 пленарне засідання Генеральної Асамблеї ООН, 1984 рік, Резолюція № 39/226 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/ru/ga/39/docs/39res.shtml>
5. Антипенко В. Ф., Антипенко А. В. Конфликтология в международном антитеррористическом правотворчестве [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://imv.nau.edu.ua/struktura/pravo/mpshkolados>.

UDC 141.7

Shcherbyna I. Yu., student,
Shirokova-Murarash O. G.,
candidate of history, associate professor,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

SOCIAL FACTOR IN TUNISIAN REVOLUTION

The Tunisian revolution in 29 days destroyed the regime of Zine El Abidine Ben Ali, which had lasted for more than 20 years, was supported by the West and was considered to be the most stable in the North Africa. The collapse outwardly unshaken regime has become a phenomenon that deserves special consideration and analysis.

Since Ben Ali had got the power through a coup in November 1987, the sources of legitimacy of the regime were political stability and sustainable economic development. Stability ensured inflow of foreign direct investments and created conditions for tourism development.

The United States and France supported Ben Ali, considering him as a severe and illiberal strongman who was capable to effectively deal with the Islamists and ensure the stability of the country, located in the immediate vicinity of Europe [5].

Authoritarianism that lasted for many years created in Tunisian politics absolute void outside the presidential power, not allowing a single viable political alternative to develop. Due to this numerous peaceful demonstrations swept the country in December 2011.

The reason for them was the self-immolation of Mohammed Bouazizi, a 26-year-old vendor of fruits and vegetables, in Sidi Bouzid after police confiscated his goods due to the permission for trade on December 17, 2010. Protests had been growing each day and in late December demonstrations reached the capital.

What was initial, a protest of impoverished and marginalized people came to involve all social groups – including professionals such as lawyers, doctors,